

да се откажи отъ любовта си! Вчерашната срѣ
сжживи въ мене сичкитѣ скжрбни мечти. Нещаст
баща! Колко е страшенъ стаяжлъ! Може би пакъ
го срѣщна днесъ. Може-би да го убѣдиж да оста
лъсътъ и да дойде съ мене. . . . (Русалчицата излиза
брѣгътъ). Що виждамъ? Коя си ти, отдѣ излиза
прелестная дѣвойко?
.

Може да се мисли и много мислѣтъ на
тина че Пушкинъ не е довършилъ тая мал
драма. Но ако си припомнимъ че развржска
е приготвена и извѣстена вече въ предишно
явление то ще останемъ сжгласни, че не е би
нужда да се туря тя въ дѣйствиe. И най-па
за единъ фантастически поетъ, пд-добрѣ е
се остави щото вжображението на читателъ
да заключи и да си представи отмжстяванне
на Русалката.

КРАЙ.

НАРОДЕН МУЗЕЙ И В. - ТЪРНОВО